

AD LECTOREM.

UT mentem nostram liquidiùs perspiceres, Lector Benevole, in libri fronte expressam emblemate, ipsis illam subjecimus oculis. Si quem tamen & hìc ad umbrata figuris veritas Œdipum postulet : *Dispensatorium Pharmaceuticum Viennense* aspicias, quod *Ratio*, atque *Experientia*, unica ad inveniendas, perficiendâsque artes adminicula, Magnæ bonarum artium Parenti, & Altrici *Augustæ Vindobonæ*, & in hac orbi, cum primis Austriaco, porrigunt : qui enim ignoret orbis noster ? quod Vienna didicerit, probaverit, sit amplexa. Quo quidem in opere publicam in lucem emittendo, si consilium nostrum nôsse desideras, tuam unicè communémque populorum utilitatem, atque incolumitatem præ oculis habuimus. Cùm enim in rebus, etiam saluberrimis, nimia opinionum, praxeósque varietas facilè in errorem, aut errandi periculum inducere soleat, in Pharmaceutica autem (in qua, non secùs ac in bello peccare plerumque bis non licet) in gravissimam eorum, quo-
b
rum

rum de salute , ac vita agitur , jacturam error abripiat , publicæ interesse salutis existimavimus , in certum , stabilemque ordinem , quidquid aut Musæa , nostra elucubrant , aut distillant foculi , aut elaborant officinæ , redigere , certamque statuere regulam , ad quam se omnis parandorum ægris medicaminum ratio conformet. Nempè , quod rebus omnibus virtutem , cumprimis atquè salubritatem præbet , ordo est , certaque quædam agendi regula. Si promiscuam sibi actionem elementa vendicent , & calorem terra , humorem ignis , siccitatem aër infundere corporibus gestiant , orbem perdent , quem hodie servato inter sese naturæ ordine componunt. Astra ipsa (quibus quid tum ad conservationem orbis , tum cumprimis humanorum salutem corporum efficacius ?) an non in stabili illa statû cursû , recursûsque lege , atque influxuum contemperatione , sublunarium rerum incolumitati , salutique consulunt ? Id ut innueremus , *Zodiacum* in emblemate pinximus , spectabilem maximè cælestium motuum limitem , atque regulam. Nunquam aut *Eclipticam* Phæbus , aut *Zodiaci* fines *Planetæ* reliqui egrediuntur , quòd iis hos terminos , quo naturæ consulant , rerum Author descripsit : ita & limite suo stabilis quædam lex , atquè ordo , illustria quamvis , circumscribat ingenia , quò certiore tramite in salutem ægrotantium conspicerent.

Quid ? quòd hoc in consilio ipsius naturæ Authoris maximi exemplum æmulemur , tribus ille digitis (quos pondus , mensuram , numerum , Sapientes interpretantur) suspendit orbem ; id est : regit , ac temperat. Tolle pondus rebus , commixta intra sese fluitabit moles , priscumque in chaos defluet ;
tolle

tolle mensuram, suis exerrantia spatiis elementa in alternum collidentur exitium; tolle numerum, dum hic redundat, illic deficit, orbis solutâ demum compage fatiscet. Eadem porrò hæc, quemadmodum Pharmaceuticæ nostræ prima veluti rudimenta, ita basis, atquè fundamenta sunt, quibus salvis, incolumis ipsa mortalium consulat incolumitati. Hæc ut perenni stent immota lege, Dispensatoriô hâc nostro adnitimur; quô medicaminum pondus, mensuram, numerum, exactô ad unguem calculô statuimus, æstimationem etiam, pretiûmque æquissimum, nè quid ad stabilem, ratûmque ordinem desideretur, definimus. Qua in re vel illud ex longiore meditandi spatio compendii cœpimus, quòd, quæ in editis ante nos aliorum per Germaniam, Galliam, Angliam, hujusce generis voluminibus eminent, assensu nostro comprobare, quæ minus aut climati nostro, aut temperiei hominum, aut experientiæ convenire novimus, emendatiora reddere licuit. Hoc igitur opus, tuis unicè commodis sacrum, tibi in manus *Ratio*, atque *Experientia* consignant.

In quò, si suo comprobantem assensu suffragatorem habent *Æsculapium*; quem pronâ cervice annuentem aspicias; si dextero fruuntur *Mercuriô*, qui *Virgam*, quâ dudum defunctos fatis suis manes in vitam, ac corpora revocare vates memorant, in artis præconium, atque venerationem inclinat; si benignos suo ex *Zodiaco* influxus spondent sidera; si profusas largè opes *Triplici è regno suo Natura* accommodat; si denique, queis ancillari naturam arti cogas, instrumenta, atque *apparatum artis Genii* suppeditant; id unum superest, ut tu quoque, Lector benevole, conatui huic nostro, quâ bonas omnes artes complecteris,

teris, faveas. Vale, ac utere. Et, si ejusdem nobiscum artis confors, & cultor es, magnum inde operæ tuæ compendium, magnam successibus, fortunisque tuis accessionem experieris; Si amicus & fautor, quem ad pharmacorum usum curandæ valetudinis studium, aut necessitas impellat, conatum hunc nostrum salutis, & incolumitati tuæ copiosè proficuum perferentisces.

